

ارزیابی اثرات ضدباروری مردانه تری متواپریم و ۲ و ۴- دی آمینو - ۵

(۳ و ۴- دی کلروفنیل)۶- ایزوپروپیل اکسی متیل پیریمیدین در موش صحرائی نر

دکتر حمید رضا صادقی پور رودسری*

با توجه به مشکلات بی شمار ناشی از روند افزایش بسیار سریع جمعیت، مطالعه و کشف روشهایی که بتوانند پائین آوردن نرخ رشد جمعیت این روند را دچار وقفه یا رکود سازند الزامی است. واضح است که بدون مشارکه عملی مردان برنامه‌های کاهش جمعیت نمی‌تواند موقتی چندانی داشته باشد. در این بررسی اثرات ضدباروری مردانه مشتقات سنتز شده جدید از دسته دی آمینو پیریمیدینها بنام ۲ و ۴ دی آمینو - ۵ (۳ و ۴ دی کلروفیل)، ایزوپروپیل اکسی متیل پیریمیدین (IPO) و تری متواپریم (TRI) بر روی موشهای صحرائی نر مورد ارزیابی قرار گرفته است.

نتایج این بررسی نشان داد که این ترکیبات بدون ایجاد اثرات سمی مشخص و یا عارضه جانبی مهم و یا تغییر غلظت تستوسترون سرم میزان باروری را کاهش دادند. ضمناً IPO تحرک اسپرمهای درصد اسپرمهای زنده، توأم اسپرم روزانه و میزان ذخیره اسپرم در اپیدیدیم (ابطور معنی داری کاهش داد در حالی که TRI سبب کاهش معنی داری حرکت اسپرمهای و میزان ذخیره آن در اپیدیدیم گردید.

کلید واژه‌ها: ۱- ضدباروری مردانه

۲- ایزوپروپیل اکسی متیل پیریمیدین

۳- تری متواپریم

مقدمه

دیدگاه که پیشگیری از بارداری صرفاً مسئولیت زنان است بتدریج تغییر می‌کند و اینگونه تحولات مثبت همراه با اطلاعات روزافزونی که در باره فیزیولوژی دستگاه تولیدمثل مردان حاصل می‌شود زمینه لازم را جهت تحقیقات وسیع و فشرده برای کشف و مطالعه عوامل ضدباروری مردانه ایجاد نموده است (۶).

در دهه ۱۹۶۰ در کشور چین ادعای کرد که مصرف طولانی مدت مواد غذائی پخت و پز شده با روغن حاصل

در جهان امروز توسعه اقتصادی نیاز به جمعیت مناسب و با کارآئی بالا دارد. جمعیت‌های بزرگ انسانی بخودی خود در برنامه‌های توسعه ملی کارساز نیستند، بلکه میزان آموزش و تخصص آنها است که کارآئی شان را تعیین می‌نماید. متأسفانه در بسیاری از کشورهای جهان سوم بعلت رشد سریع جمعیت، همواره برنامه‌های توسعه اجتماعی و اقتصادی یک قدم و بلکه بیشتر از افزایش جمعیت عقب‌تر است. لذا پیشگیری و کنترل جمعیت یک ضرورت ملی است. خوشبختانه در حال حاضر این

* دانشیار گروه فیزیولوژی دانشکده پزشکی - دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی تهران

گروه فیزیولوژی و در شرایط استاندارد از نظر روشانی، درجه حرارت، آب و غذا نگهداری شده و سپس بشرح زیر مورد آزمایش قرار گرفتند.

گروه اول: یک روز در میان بمدت ۶۰ روز تزریق زیرجلدی تری متواپریم mg/kg , ۵۰, (۷=۱۸).

گروه دوم: با همان روش و مقدار قبلی ترکیب ایزوپروپیل اکسی متیل پیریمیدین, (۷=۱۶).

گروه سوم: بعنوان شاهد که پروپیلن گلیکول را با همان روش قبلی دریافت می نمودند, (۷=۸).

بعد از گذشت ۶۰ روز از اولین تجویز دارو، هر موش نر را با سه موش ماده جوان و بالغ هم قفس کردیم تا عملتاً توانائی باروری موشهای نر را بررسی نمائیم (*mating-test*) بعد از آخرین تزریق موشهای نر را پس از توزین بوسیله گیوتین کشته و خون آنها را بطور انفرادی در لوله‌های آزمایش تمیز جهت اندازه‌گیری هورمون تستوسترون سرم به روش رادیوایمونوآسی (*RIA*) جمع آوری کردیم سپس شکم حیوان را بازنموده و اندامهای زیر را مورد مطالعه قرار دادیم:

۱- واژودفران جهت تعیین درصد اسپرم‌های زنده (*Viability*) و همچنین درصد تحرک اسپرم‌ها (*Motility*)

۲- بیضه‌ها بمنظور تعیین میزان تولید روزانه اسپرم (*Daily sperm production*)

۳- اپیدیدیم جهت تعیین میزان ذخیره اسپرم (*Epididymal-sperm Reserves*)

داندهای کتان باعث ایجاد ناباروری می شود، که این امر مشوق پیگریهای بالینی وسیع در مورد اثر گوپسیول در ایجاد آزوپریمی و اوپیگوپریمی گردید،^(۷) و مشخص شد که اثر آن بعلت تأثیر مستقیم و غیرمستقیم بر DNA پلی مراز و همچنین بر سنتز DNA در طول فرآیند اسپرماتوزن می باشد،^(۸) ولی بعلت سمیت زیاد در اثر تجمع این ماده و عدم برگشت پذیری ناباروری بوجود آمده، استفاده از آن غیرقابل قبول شناخته شد.

پیریتمامین در کلینیک جهت پیشگیری و درمان مالاریا بکار می رود، اثر درمانی این دارو بر اساس مهار عمل آنزیم *Dihydrofolate Reductase -DHFR*) است. این آنزیم در سنتز پیش‌سازهای اسیدنوكلئیک و رشد سلول نقش کلیدی بعده دارد. تری متواپریم نیز که در درمان عفوتنهای باکتریائی همراه با یک داروی سولفونامیدی استفاده می شود عمل خود را بطريق مشابه اعمال می کند.^(۴)

با توجه به اثرات ضدباروری پیریتمامین^(۲) و تشابه ساختمان شیمیائی تری متواپریم (همانند پیریتمامین از مواد دی آمینوپیریمیدینی است) در این مطالعه اثرات یکی از آنالوگهای آن با اسم شیمیائی ۲ و ۴- دی آمینو -۵ (۳۰۵) و ۴- دی کلروفنیل) ۶- ایزوپروپیل اکسی پیریمیدین (سنتز شده در دانشکده داروسازی دانشگاه علوم پزشکی تهران) بر روی فرآیند اسپرماتوزن و باروری در موشهای صحرائی نر مورد ارزیابی قرار گرفت.

محاسبات آماری

محاسبات آماری و تعیین اختلاف معنی دار بین گروههای آزمایشی با گروه کنترل ($Mean \pm SEM$) از طریق آزمون *Student's T-test* انجام گرفت و حدخطای $P < 0.05$ به لحاظ آماری معنی دار در نظر گرفته شد.

نتایج

اثر بر میزان درصد تحرک اسپرم‌ها (*Motility*) نتایج حاصل از بررسی میزان درصد تحرک اسپرم‌ها نشان داد که تفاوت معنی داری بین تری متواپریم ($P = 0.05$) و

مواد و روشها

داروهای مورد استفاده عبارت بودند از تری متواپریم (تهیه شده از شرکت روزدارو با شماره ساخت (۷۰۰ VTJ) و ۲ و ۴ دی آمینو -۵ (۳۰۵) و ۴ دی کلروفنیل) ۶- ایزوپروپیل اکسی متیل پیریمیدین (سنتز شده در دانشکده داروسازی) از *Merck* با شماره Art: پروپیلن گلیکول ساخت کارخانه *Merck* با شماره ۸۲۲۳۳۴ بعنوان حلال انتخابی استفاده گردید، حیوانات مورد آزمایش موشهای صحرائی نر از نژاد *Sprague-dawley* و در محدوده وزنی ۲۵۰-۲۰۰ گرم بوده^(۹) که پس از خریداری از انستیتو رازی (حصارک کرج) بمدت دو هفته در حیوانخانه

ایزوپروپیل اکسی ($P < 0.001$) نسبت به گروه شاهد وجود دارد. (نمودار شماره ۱)

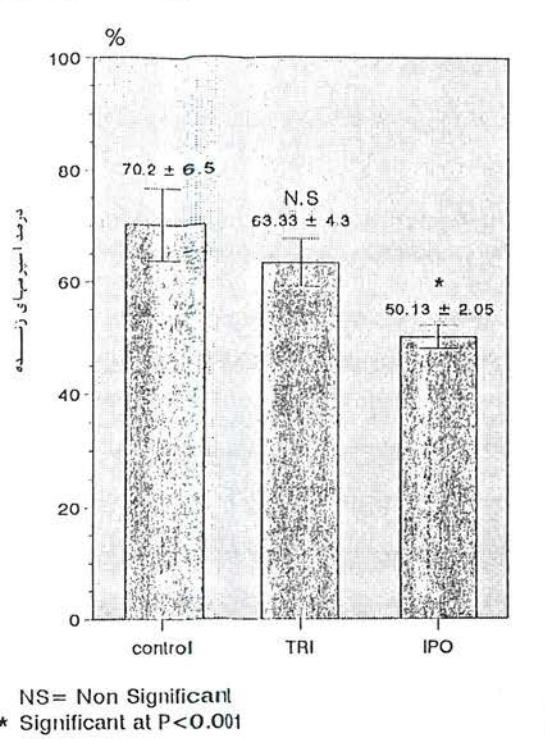
اثر بر میزان درصد اسپرم‌های زنده (Viability)

فقط ایزوپروپیل اکسی بطور معنی داری ($P < 0.001$) تعداد اسپرم‌های زنده را کاهش داد در حالی که تری متوفیریم تأثیری نداشت. (نمودار شماره ۲)

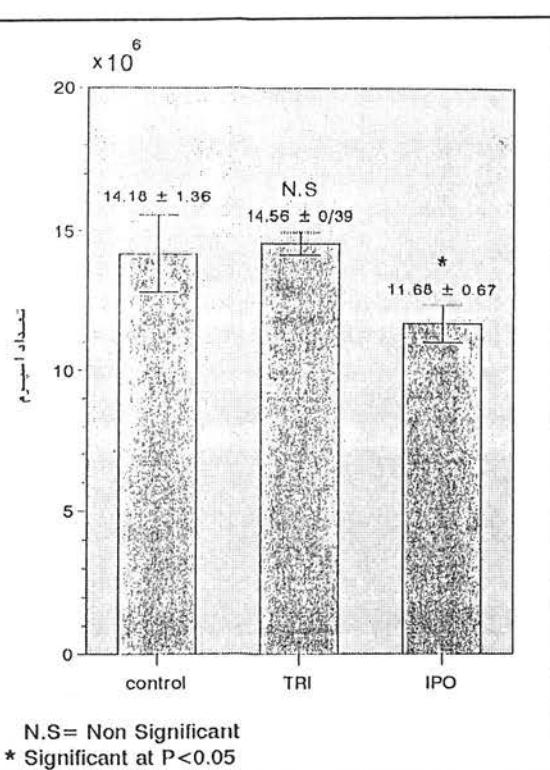
میزان تولید روزانه اسپرم توسط بیضه‌ها بوسیله ایزوپروپیل اکسی بطور معنی داری ($P < 0.05$) کاهش یافت ولی تری متوفیریم اثر معنی داری بر روند اسپرماتوژن نسبت به گروه شاهد نداشت (نمودار شماره ۳).

اثر بر میزان ذخیره اسپرم اپیدیدیم (ESR)

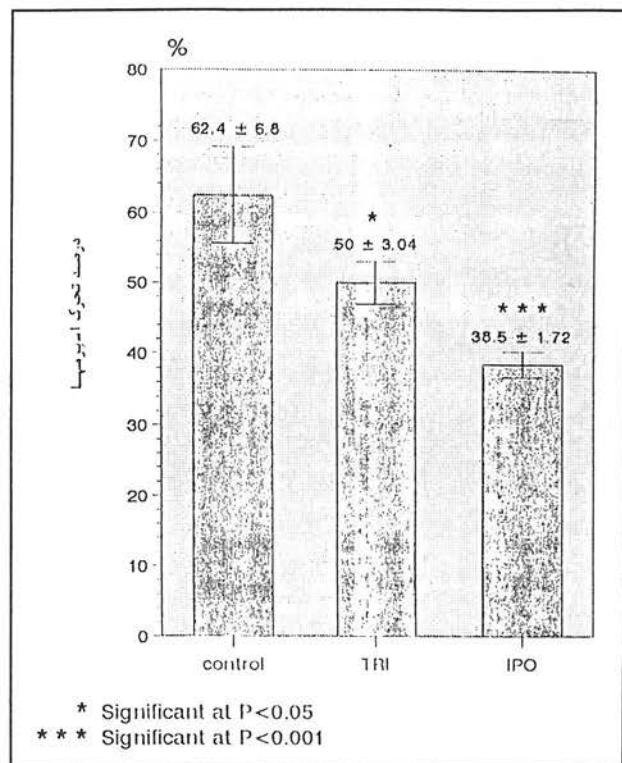
نتایج حاصل از بررسی میزان ذخیره اسپرم به ازای هر گرم اپیدیدیم نشان داد که در هر دو گروه اول و دوم نسبت به گروه شاهد بطور معنی داری کاهش یافته است. لیکن در گروه ایزوپروپیل اکسی ($P < 0.05$) و در گروه تری متوفیریم ($P < 0.001$) بوده است (نمودار شماره ۴).

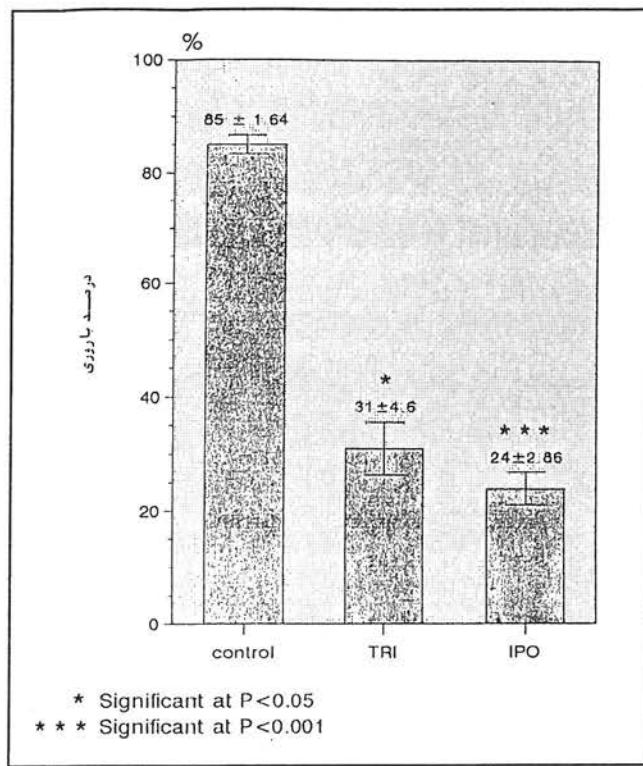
نمودار ۲- اثر تری متوفیریم (TRI) و ایزوپروپیل اکسی متیل پیریمیدین (IPO) بر زنده‌ماندن اسپرم‌ها در موش صحرائی نر

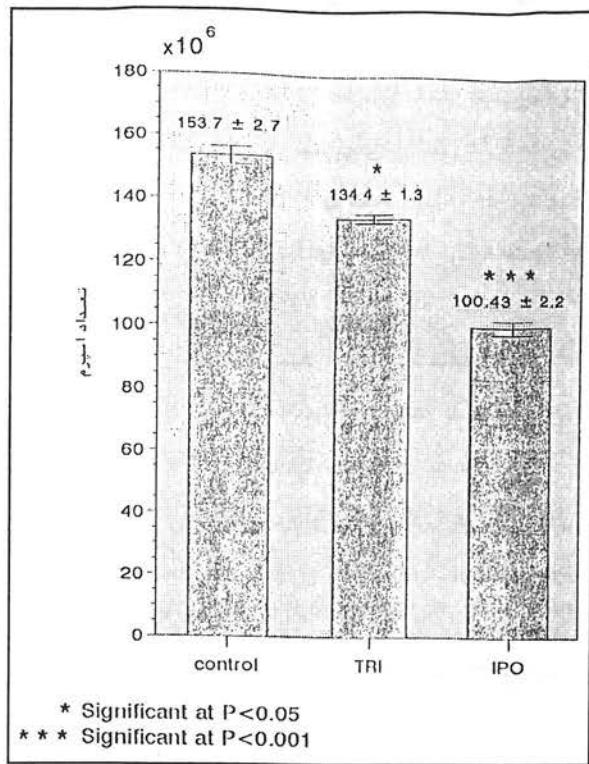
نمودار ۳- اثر تری متوفیریم (TRI) و ایزوپروپیل اکسی متیل پیریمیدین (IPO) بر تولید روزانه اسپرم در موش صحرائی نر

نمودار ۱- اثر تری متوفیریم (TRI) و ایزوپروپیل اکسی متیل پیریمیدین (IPO) بر تحرک اسپرم‌ها در موش صحرائی نر

نمودار ۵- اثر تری متواپریم (TRI) و ایزوپروپیل اکسی متیل پیریمیدین (IPO) بر درصد باروری در موش صحرائی نر

نمودار ۴- اثر تری متواپریم (TRI) و ایزوپروپیل اکسی متیل پیریمیدین (IPO) بر میزان ذخیره اسperm در موش صحرائی نر

موش صحرائی نر بوده و توانسته است بدون تغییر در غاظت تستوسترون سرم، باروری را به میزان ۲۴ درصد نسبت به گروه کنترل کاهش دهد. با توجه به اینکه اسpermها بعد از تولید در بیضه‌ها، سریعاً توسط لوله‌های منی بر به آپیدیدیم منتقل شده و قابلیتهای لازم از قبیل تحرک، قدرت باروری و تبدیل شدن به یک اسperm بالغ را بدست می‌آورند بدین لحاظ کاهش قدرت تحرک اسpermها توسط TRI و IPO و کاهش معنی‌دار درصد اسpermهای زنده توسط IPO نتیجه تأثیر احتمالی این ترکیبات بر بافت آپیدیدیم می‌باشد.^(۶)

بررسی نمودار مربوط به میزان تولید روزانه اسperm توسط بیضه‌ها (DSP) نشان می‌دهد که IPO دارای اثرات انکارناپذیری بر فرآیند اسpermatoژن می‌باشد، همچنین TRI و بخصوص IPO توانسته است میزان ذخیره اسperm آپیدیدیم (ESR) را بطور معنی‌داری کاهش دهد لذا با توجه به اینکه طول مدت مصرف دارو ۶۰ روز و نیز طول چرخه اسpermatoژنیک در موش صحرائی حدود ۴۸ روز می‌باشد بنظر می‌رسد که

اثر بر میزان باروری موشها

نتایج نشان می‌دهد که ایزوپروپیل اکسی و تری متواپریم در مقایسه با گروه کنترل به ترتیب میزان باروری را به ۳۱ و ۲۴ درصد تقلیل داده‌اند. ($P < 0.05$ و $P < 0.001$) نمودار شماره ۵.

اثر بر میزان تستوسترون سرم و PH مایع منی با اندازه‌گیری تستوسترون سرم به روش RIA و بوسیله گاماکانتر و همچنین PH مایع منی بوسیله کاغذ PH متر هیچگونه تغییر معنی‌داری نسبت به گروه کنترل مشاهده نگردید.

بحث

نتایج حاصل از آزمایش‌های متعدد انجام شده در این مطالعه و مقایسه آن با گروه شاهد نشان می‌دهد که داروی سنتز شده (ایزوپروپیل اکسی متیل پیریمیدین) حتی در مقایسه با تری متواپریم دارای اثرات معنی‌داری بر عوامل باروری در

اختصاصی که توسط سلوهای سرتولی تولید می‌شود مربوط دانست.

بنابراین با تکیه بر اطلاعات بدست آمده می‌توان نتیجه گرفت که اثر مستقیم آنها بر سلوهای پوششی لوله‌های منی‌ساز و اپیدیدیم می‌باشد که اثر آنها همانند سایر داروهای ضدمالاریایی دی‌آمینوپیریمیدنها مربوط به مهار دی‌هیدروفولات ردوکتاز (DHFR) و در نتیجه کاهش در بیوسترن نوکلئوتیدهای پورین، تیمیدیلات و مشتقات متیل می‌باشد که همانند اثر پریمتامین تأثیری بر سنتز تستوسترون نداشته است. امید است با انجام تحقیقات بیشتر شاهد سنتز داروی پیشگیری از حاملگی در مردان و مشارکت عملی آن‌ها در تنظیم خانواده باشیم.

REFERENCES

- 1) Anand R.J.K, Kanwar U, Sanyal SN.; Calcium channel antagonist, verapamil Modulates human spermatozoal functons; *Research in experimental medicine*; 194: 1994, 166-78
- 2) Celeb A. Varadarj Chandrasheker, Bradley S. Hurst, Woo Kyoon Kim, and William D. schlaf; The effects of chronic administration of pyrimethamine on spermatogenesis and fertility in male rats; *Journal of andrology*, 14(3): 1993, 147-9
- 3) F.C. W.U; Male contraception: current status and future prospects; *clinical endocrinology*, 29: 1988, 443-65
- 4) Fullerton D.S, Wilson and Gisvold 's; *Textbook of organic medicinal and pharmaceutical chemistry*, 9 th edition, J.B. lippincott company philadelphia 1991, 714-15;
- 5) James Cosentino M. William y. chey Takinara hiroshi and cockett Abraham T.K.; The effect of sulfasalazine on human male fertility potential and seminal prostaglandins; *journal of urology*: 1984, 682-686
- 6) James Cosentino M. Pakyz RE. Fried J. Pyrimethamine: An approach to the development of a male contraceptive; *proc. Natl. Acad. Sci. USA*, 87:1990, 1431-5.
- 7) Tanami and Hirokazu.; Effect of male oral contraceptive gossypol on testicular DNA polymerase in rat; *Japanese journal of fertility and sterility*, 39(3): 1994, 283-91
- 8) Taylor George T., Griffin Michael G, and Bardgett Mark.; Search for a male contraceptive: the effect of gossypol on sexual motivation and epididymal sperm; *journal of medicine*, 22(1): 1991, 24-43
- 9) Oberlander G. Yeung C. H, and cooper T.G.; Induction of reversible infertility in male rats by oral ornidazole and its effects on sperm motility and epididymal secretion; *journal of reproduction and fertility*; 100: 1994, 551-59

ترکیبات مورد استفاده به محض ورود به بدن توانسته‌اند خیلی سریع بر بافت بیضه اثر کرده و اسپرماتوزنر را کاهش دهند و با توجه به اطلاعات قبلی بنظر می‌رسد که داروهای فوق تأثیر اصلی خود را در مراحل اولیه تا میانی اسپرماتوزنر اعمال می‌کنند^(۲). از طرف دیگر عدم تغییر در میزان تستوسترون سرم در مطالعه حاضر، تأییدی بر نتایج حاصله از آزمایشات قبلی می‌باشد. و با توجه به مکانیسم تأثیر داروهایی که از طریق مهار آنزیم DHFR می‌باشد، بنظر می‌رسد که اثرات آنها برگشت‌پذیر باشد.^(۵) ضمناً اثرات داروهای مورد مطالعه را تا حدی می‌توان به اثرات مستقیم آن‌ها بر روی سلوهای سرتولی مربوط دانست زیرا بدون تغییر در غلظت هورمون تستوسترون توانسته‌اند عوامل مؤثر باروری را بطور معنی‌داری کاهش دهند^(۲) و چنین اثراتی را می‌توان به کاهش ترشح پروتئینهای

EVALUATION OF CONTRACEPTIVE EFFECTS OF TRIMETHOPRIM AND 2,4-DIAMINO-5(3,4-DICHLOROPHENYL)-ISOPROPYLOXYMETHYL PYRIMIDINE IN MALE RATS

H.R. Sadeghipoor Roudsari, ph.D.*

ABSTRACT

With the problems resulting from the rapid trend of population growth, the development of procedures capable of decreasing the population growth rate, to inhibit and stagnate this condition is a necessity.

It is obvious that without the contribution and sense of responsibility of men, population control programs and family planning will be unsuccessful. In the present study, attempts have been made to evaluate a newly synthesized analogue of diamino pyrimidines compounds with the chemical name of 2,4-diamino-5(3,4-dichlorophenyl)-6-isopropoxyethyl pyrimidine, (IPO) and trimethoprim (TRI) on male rats.

This study indicates that the compound without any toxic effects, important side effects or serum testosterone changes decreases the fertility of rats. Also IPO significantly decreases the sperm motility (SM), percent of viable sperm, daily sperm production (DEP) and epididymal sperm reserve (ESR) but TRI decreases the SM and ESR.

Key Words: 1) Male contraceptive
3) Trimethoprim

2) Isopropoxyethyl pyrimidine
4) Rat

* Associate Professor of Tehran University of Medical Sciences and Health Services